

SATURNOV CIKLUS SAZREVANJA

Podela odgovornosti

ASTROLOŠKI, DAROVATELJI ŽIVOTA SU SUNCE I MESEC. OTAC I MAJKA. VITALNOST KOJA ĆE UTICATI NA KREATIVNOST, DUH, SVEST I EMOCIJE (DUŠA) KOJIMA OD ROĐENJA APSORBUEMO SVET KOJI NAS JE DOČEKAO. MEĐUTIM, DA BI SLIKA BILA POTPUNA – POTREBNO JE MATERIJALIZOVATI NAŠU POJAVNOST NA OVOM SVETU, NAŠE RUKA I OČI, NAŠE KORAKE I TRAGOVE, NAŠ GLAS, AMBIJENT U KOM ODRASTAMO I ŽIVIMO, BAŠ KAO I SVE ONE PREPREKE, ZADATKE NA KOJE ĆEMO NAIĆI – A TO JE ZADATAK SATURNA.

Njegov uticaj u horoskopu vezuje se za proces sazrevanja, pa tako prolazeći kroz različita iskustva još od rođenja – **Saturn nam budi svest o odgovornosti.** Njegov ciklus (vreme potrebno da prođe kroz sve znake) traje 29 godina. Taj veliki krug Saturna, ciklus, može da bude podeljen na četiri manja u trajanju od oko sedam godina, koji zapravo postavljaju graničnike kada prelazimo iz jednog doba u drugo i kada su naša poimanja ljudi, sveta, života drugačiji nego što smo ih imali u prethodnih sedam godina. U astrološkoj terminologiji, Saturn otprilike na svakih sedam godina dolazi u znak koji kvadrira ili čini opoziciju sa njegovom natalnom pozicijom i to je doba kada rušimo jedno, završavamo i upuštamo se u novo raščišćavanje terena i stvaranje novog. I baš kao što je Saturn graditelj, koji ređa kamen po kamen – tako on gradi i naš život, počev od temelja, odnosno – od detinjstva...

Prvih sedam godina smatraju se najvažnijim jer se tada postavlja temelj života. Tada se dete upoznaje sa svim ljudskim emocijama, od ljutnje do tuge, upoznaje se sa terminom posedovanja, deljenja, ljubavi (voli – ne voli), prvi put se sreće sa svojim telom, otkriva ga, hoda, trči, penja se, pada, ustaje, pliva, i loš je predznak za budućnost ako je taj susret sa telom stidljiv, bez poverenja. Tada otkriva moć reči, spoznaje da je moguće artikulirati emocije, želje, nagone (ali šta ako se boji to da uradi?)... Nakon toga sledi **novi ciklus od sedam do četrnaest godina**, koji je obeležen osnovnim obrazovanjem i buđenjem hormona koje je najbitnije jer će sve svoje posledice, propuste ili učinke vrlo očigledno pokazati u narednom ciklusu od četrnaeste do dvadeset i prve godine u vidu kompleksa ili slobode sazrevanja. Od dvadeset prve do dvadeset i osme godine naučen iskustvima iz prošlosti – čovek bira

partnera. Ako je taj partnerski deo uspešno prevazišao, započinje se i postaje ozbiljniji. U narednom periodu do trideset i pete obezbeđuje sklonište (dom), rađa decu i uživa u svojoj seksualnosti i produktivnosti, i tako dalje...

Međutim, prvi ciklus je najvažniji, baš kao što kuća može biti prelepa i sa divnim vidikovcem na vrhu, ali sve se to može survatati ukoliko temelji nisu dobri.

U prvim godinama, dete uči da hoda, ili, Saturn ga uči da koristi svoje telo za život. Noge - da bi moglo da se penje i ustaje kada padne; ruke - da bi moglo da upozna materijalizovani svet, dodir, oblike; zube - da bi se prehranilo. Saturn se ne bavi dečijim igrama, maštom, opštim obrazovanjem. Sve to prepušta drugim planetama preuzimajući na sebe ono najteže. Međutim, najbitnija tema prvog ciklusa jesu **ograničenja** koja se vremenom, sa novim generacijama i dece i roditelja menjaju. Nekada, deca su se izuzetno bojala roditelja, danas se roditelji boje dece, njihove slobode, hirova. U patrijarhalnom, tradicionalnom društvu – kakvo se i danas prepoznaje u Indiji, Iranu, Iraku, ili u nekim afričkim zemljama, prvih sedam godina obeleženo je obrezivanjem, snažnim nasilnim uplivom religije u život deteta koje ide zajedno sa pretnjom posledicama (svest o krivici i kazni), pa dalje strogoj poslušnošću, već tada radom i trpljenjem, ćutanjem, strogoj odvojenosti i granici od suprotnog pola – što u narednom ciklusu sazrevanja (do četrnaeste) kada bujaju hormoni i kada se dete prvi put susreće sa sopstvenom seksualnošću postaje inhibicija čije se posledice vide u trećem ciklusu od četrnaeste do dvadeset prve, a kasnije još i više... Jasno je da jedan mališan evropskih zemalja ni ne sanja kako njegov vršnjak na Istoku ne mora da čeka školu da bi se upoznao sa

odgovornostima i ograničenjima, hladnim dodirima Saturna, zebnjom, samoćom i moranjem. U takvim zemljama, i u takvim društvima i porodicama koje su i kod nas zadržale ovakva konzervativna obeležja, dete se programira u prvih sedam godina da postane ono što okruženje želi. Ono time gubi svoju autentičnost, svoje lične potrebe i talente, sve biva uniformisano pod velom poslušnosti, dobrote, 'umirenja gneva božijeg'. I bilo na Istoku ili Zapadu, tih sedam godina je vreme kada dete dobija prvu i najupečatljiviju sliku o svetu, društvu, porodici, ljubavi, mržnji, posedovanju, kada se ispunjava raznim idejama koje će ga progoniti čitavog života, odvratiti ga od potencijala i umanjiti sve njegove autentične moći, ne dopuštajući mu da bude ono što jeste. A dete, ono je u tom dobu nedužno. Nevino. Čisto. Jedan pisac je napisao „*I najokoreliji agresori su nekada mirisali na mleko i sapun*“. Deca su verujuća, pa sve što dobiju od roditelja, i sveta u tom uzrastu, ona će pothraniti u svoje temelje zbog čega će i u sedamdesetoj godini biti poljuljani ako temelji nisu dobri, baš kao što i kod kuće sa lošom bazom, što je ona veća sve je očitija njena nestabilnost.

A sve se opet svodi na pogrešnu interpretaciju Saturna, zapravo i njegovu evoluciju, bar onoga što u astrologiji predstavlja. Jer ograničenja mogu biti tretirana kao zabrane na koje će dete da nailazi. Ali i kao zaštita. Karika koja samo

im sa četrnaest godina neće biti tabu i nešto loše što se kasnije iz inhibicije pretvara u perversiju (isto uticaj Saturna) već će imati dobre temelje, biće usredsređeno na sebe, jako i jasnog vida, bez mutne prašine roditeljskih projektovanih strahova, društvenih zabrana, ideologija i dogmi.

Za kraj, poklonila bih vam jednu lepu priču koju je napisao Osho koja fantastično opisuje idealan način Saturnovog odgoja deteta i upravo tu podeljenu odgovornost koja je cilj današnjeg doba.

„Kada sam bio dete, voleo sam da se penjam po drveću. Otac mi je branio i zato sam mu jednom rekao: „Radije mi objasni koje je drveće opasno, a nemoj da me sprečavaš da se penjem – kako bih mogao da izbegavam opasno drveće. Reci mi koje drveće nije opasno, kako bih mogao da se penjem. Ali ako pokušaš da mi braniš penjanje, postoji opasnost: možda ću da se penjem po pogrešnom drveću, a ti ćeš biti odgovoran. Ja neću da prestanem da se penjem, jer to volim! Biti na vrhu drveta kad sunce sija a vetar čarlija u granama i celo drvo pleše – to je jedna od najlepših stvari. Zato je, oče, tvoj posao da mi kažeš tačno, na koje drveće smem da se penjem a ne koje ne. Jer inače mogu da padnem, slomim se, naškodim svome telu.“ I on je morao da pođe sa mnom i obiđe grad da

Saturn nam budi svest o odgovornosti. On u ovom novom dobu zahteva da roditelji budu svesni roditeljstva jer prvih 7 godina su najvažnije

ovde nedostaje da bismo imali celinu jeste – **svest**. A Saturn je upravo to. I on u ovom novom dobu zahteva da roditelji budu svesni roditeljstva. Od naših baka koje su uspešno izlazile na kraj i sa osmoro dece jer su deca 'morala da slušaju' (tu je sva Saturnova odgovornost bila na deci, pa su deca bila žrtve takvog društva); preko današnjih majki koje i sa jednim detetom nekad teško izlaze na kraj jer 'ne želi da sluša i sve što kažem on negira i radi suprotno' (tu su roditelji žrtve i preuzimaju odgovornost, trpe, odriču se svojih potreba zbog deteta, nesvesni da deci to neće nikada oprostiti i da sve to kad tad kulminira kao veliko nezadovoljstvo); do roditelja budućnosti koje sada gradi Saturn, a koji će baš tih prvih sedam godina dečijeg razvoja zaštititi od uslovljavanja, pretnji, ideologija, gde će ta odgovornost biti podeljena. Tada će deca do sedme godine biti gotovo divlja, predana ličnim nagonima, potrebama, a roditelj će da se ljuti kada mu je do ljutnje, pokazati detetu da postoji vreme kada je roditelj i da postoji vreme kada je nešto drugo – kada radi ono što voli, kada se zabavlja, dakle, biće uspostavljeno svesno poštovanje između njih bez korupcije i manipulacije sa bilo čije strane. Takvo dete će biti zaista nemoguće kasnije odvratiti od njegovog potencijalnog rasta, psihološke grupe i terapije će možda biti ukinute jer ljudi će sazrevati zdravo u skladu sa svojom prirodom, seksualnost

mi pokaže koje je drveće opasno. Tada sam mu postavio drugo pitanje: „Znaš li nekog dobrog penjača u gradu koji može da me poduči kako da se penjem i na ono opasno drveće?“

Tada je on rekao: „To je ipak previše... ideš predaleko. Rekao si mi... mislio sam...“ Odgovorio sam: „Držaću se toga što sam rekao, ali drveće za koje si rekao da je opasno, neodoljivo je, jer jamun (indijsko voće) raste na njemu. Ono je vrlo slabo i kada je voće zrelo, možda neću moći da odolim izazovu. Ti si moj otac, to je tvoja dužnost... moraš da mi nađeš nekoga da mi pomogne.“

On je tada rekao: „Da sam znao koliko je teško biti otac, nikada ne bih postao otac – barem ne tebi! Da, znam jednog čoveka.“ I on me je upoznao sa jednim starim čovekom koji je bio dobar penjač, najbolji penjač, bio je drvorezac. Otac mu je rekao: „Nauči ga nešto, posebno o drveću koje je opasno, čije grane mogu da puknu.“ Taj čovek me je pogledao i rekao: „Nikada mi još niko nije ovako nešto tražio, pogotovo ne otac koji dovodi sina. To je opasna stvar, ali ako on to voli – rado ću da ga podučim.“ I on me je učio kako da se popnem. Pokazao mi je sve vrste strategija kako da se zaštitim. Ako želite da se popnete na visoko drvo, da ne biste pali vežite se užetom za onaj deo drveta za koji mislite da je dovoljno jak da vas izdrži. Ako padnete, visi ćete na užetu, ali nećete pasti na tlo.“